

NIEUWSFLITSEN – 2021

deel
2

Een overzicht van SOL-nieuws rondom het **thema netwerken** in 2021 — Hoe leren wij van anderen en hoe stimuleren wij anderen om dat ook te doen?

Nooit te oud om te leren

Je leert iedere dag opnieuw, zeggen vrijwilligers Byao Akondo Sibabi en Charles Claessen. Ongeacht je leeftijd.

Byao Akondo Sibabi kent ieder hoekje, gaatje en iedere kamer van Huis van de Wijk De Propeller. Zes jaar werkt hij er als vrijwilliger. “Iedereen kent mij als de conciërge”, zegt hij breeduit lachend. “Voor de stagiaires Facilitair ben ik een vraagbaak, omdat ik weet welke sleutel op welke deur past en hoe de machines in de keuken werken.” De 18-jarige Hrithik en Sharissa beamen dat volmondig. “Byao kent alle technische aspecten”, zeggen ze bewonderingswaardig. Ooit in 1994 kwam Sibabi als politiek vluchteling aan in Leeuwarden. Pas in 2008 kreeg hij in het kader van het generaal pardon een vaste verblijfsvergunning. “Mijn toekomst lag in Togo, in West-

Afrika, tussen Ghana en Benin in, maar als student activist kreeg ik problemen met de toenmalige regering.” In 2008 kreeg hij werk als lasser in Rotterdam, totdat zijn rug ging opspelen. “Via SOL Communitybuilder Farid Boukhari kwam ik hier te werken als vrijwilliger. Dagelijks

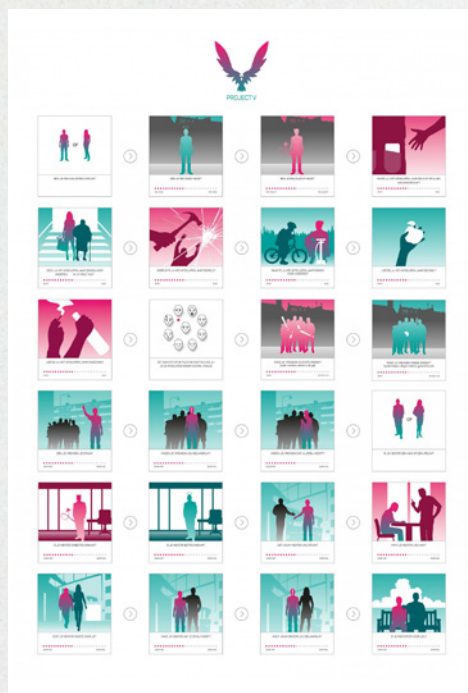
foto's: Raymond de Vries

zorg ik voor de koffie, ontvang de mensen bij Checkpoint en het wekelijks ontbijt. Jongeren leer ik de kneepjes van het gastheerschap, en zelf leer ik ook nog. Bij SOL volg ik wekelijks een taal cursus. Dat doe ik al vijf jaar. Want je bent nooit te oud om te leren.”

Charles Claessen (71 jaar) werkte heel lang als Jeugd- en jongerenwerker in Hoogvliet. De laatste jaren voor zijn pensioen, ging hij werken als conciërge op een middelbare school. “Beide banen zou ik zo weer doen. Want ik ben een doener en een mensenmens”, zegt hij. “In het Krachthuis, waar ik nu ongeveer een half jaar wekelijks op woensdag als vrijwilliger werk, komen zoveel verschillende soorten mensen die ieder hun eigen verhaal hebben. Dat is ook het mooie van dit vrijwilligerswerk, dat je steeds andere mensen ontmoet. Zo krijg ik van een van de deelnemers van het Krachthuis Peter (89 jaar) die zowel schaker als filosoof is, zijn levensvisie mee. Je krijgt weer een hele andere kijk op de wereld zo. Daarnaast bezoek ik iedere donderdag een dame van honderd jaar. Wat ik van haar leer is geduld te hebben, om te blijven luisteren. Na een aantal zinnen valt ze namelijk in herhaling en de kunst is dan om hiermee te leren omgaan. Als mens leer je iedere dag opnieuw, of dat nu in je werk is of in de supermarkt. Je ziet steeds weer nieuwe dingen, maar je moet er wel open voor staan.”

Focus op resultaat: onderzoek naar verbondenheid in het jongerenwerk

Dat een jongerenwerker een groot verschil kan maken, zag Jan Dirk de Jong (Hogeschool Leiden) een aantal jaar geleden in Leiden.

Hij zag iemand die snapte dat de aandacht behalve naar de jongeren, ook naar hun broertjes of zusjes moest gaan. “Dan weet je echt wat er speelt binnen een gezin en kun je preventief werken. Zulke jongerenwerkers werken bij SOL. Binnen ons sociologisch- en criminologisch kwalitatief onderzoek zien wij

jongerenwerkers met dat soort gezag, maar ook die weinig of zelfs geen enkele klik hebben met de doelgroep. En juist dat kan bepalend zijn in hoeverre de risicogroep die al problematisch gedrag vertoont, afglijdt.”

Samen met Adriaan Denkers - ook van de hogeschool - onderzocht De Jong of verbondenheid in het jongerenwerk bijdraagt aan gedragsverandering bij kwetsbare jongeren en of het herhaling van overlastgevend of crimineel gedrag vermindert. Ze werkten dit uit in een speciaal daarvoor ontwikkeld meetinstrument en legden het voor aan de gemeente Leiden. Afgelopen juli pasten zij het als pilot toe bij SOL in Leiden. “Het is een richtsnoer”, zegt De Jong, “op basis

waarvan je onderling het gesprek kunt voeren. Doen we de goede dingen, en juist bij de doelgroep die die extra inzet ook vraagt. Zit iedere jongerenwerker op de plek, waar hij/zij zijn/haar kwaliteiten maximaal benut? En zo nee, hoe kunnen we daarop sturen?”

“SOL was inhoudelijk overtuigd van ons onderzoek”, aldus De Jong. “Het is mooi om te zien dat een organisatie lerend is en open staat om te onderzoeken of de resultaten toepasbaar zijn in de werkomgeving.” In november vond de nameting plaats. De Jong: “We hopen dat het instrument een duidelijk inzicht oplevert, meer dan het bekende fingerspitzengefühl. Maar een concrete focus op hoe je als organisatie op resultaat kunt sturen.”

Vangnetwerk voor Rotterdam Noord

‘Iedereen heeft talenten, als je ze maar ziet.’ We zijn daarom gestart met een Vangnetwerk voor Rotterdam Noord: een plek waar mensen met ontoereikende sociale vaardigheden (opnieuw) kunnen ervaren hoe het voelt om betekenisvol te zijn voor een ander.

Bij een vangnetwerk organiseert een groep van ongeveer vijftien deelnemers wekelijks activiteiten voor en met elkaar. Zij worden daarbij ondersteund door een sociaal werker. De deelnemers zijn zeer kwetsbaar en meedoen in de samenleving is voor hen een grote stap. “Het geven en nemen is het mooiste aan Vangnetwerken”, vertelt Miriam Garrido Otero, activeringscoach bij SOL. “Wat geef je aan een ander en wat kom je halen? Iedereen doet ertoe. Iedereen mag

er zijn, ook mensen met beperkingen. We kijken niet naar hun problemen, maar juist naar hun talenten. En dat kan van alles zijn: van koken en tuinieren, tot heel goed zijn in luisteren”. Vanuit het Corona sociaal herstelfonds van het Oranjefonds ontvingen we steun voor ons initiatief. Daarnaast ontvingen we een mooie financiële bijdrage vanuit het Luistergoud Fonds. De methode ‘Vangnetwerken’ werd in 2013 in Rotterdam ontwikkeld door Jenny Zwijnenburg.

